

der foretrak Udbetaling i Stedet for at ville konvertere. Det er Sagens sande Sammenhæng, saaledes forholder Sagen sig i Virkeligheden. Jeg anerkjender altsaa fuldstændig den Ulempe, der kan opstaa for en Del af dem, der modtage Udbetaling i Marts, men jeg formener, at det alligevel er forsvareligt, at man har benyttet sin Ret til en tidligere Udbetaling for derved at opnaa betydelig gunstigere Laanevilkkaar, end det ellers vilde have været muligt at opnaa. Derfom man nu vilde sige: Ja, men hvorfor har da ikke denne Anerkjendelse af en delvis Ubillighed mod nogle af Statens gamle Kreditorer faaet sit Udtryk i en Lovparagraf, saa er mit Svar derpaa et lignende som det, jeg gav det ærede Mindretal: Fordi jeg ikke havde været i Stand til at formulere en saadan Paragraf saaledes, at den ydede, hvad der kunde anses for at være passende, til dem, der havde et Billighedskrav derpaa, uden at hde til dem, der ikke havde noget saadant Billighedskrav. Jeg har ikke været i Stand til at formulere en Paragraf i Lovforslaget saaledes, at den kun ramte disse Undtagelsestilfælde og ikke ramte langt videre.

Alberti: For mig er det ligegyldigt, om det bliver de 2 Millioner Kroner, som Ministeren nu har til Udlaan igjennem Livrenteanstalten, der opbevares enten helt eller delvis endnu i to Terminer, eller om det bliver de Penge, der da bliver til Brug for Udlaan i samme Anstalt, her da udbydes til 4 pCt. Jeg troede at sympathisere med den ærede Minister i, at de to Millioner Kroner kom ud for at virke til Rentefodens Billighed og give et Exempel i denne Retning. Den ærede Minister har ikke modtaget min Bemærkning om, at det nu var for sildigt til at anvende to Millioner i næste Termin. Der kan ikke skaffes Bevisligheder i den korte Tid, især da Burderingsloven stopper Opfølgelserne i November Maaned, og ingen fornuftig Grundeier kan jo sige om et Laan til Dækning af dyre Prioriteter, inden han veed, hvor Meget han kan faae i Livrenteanstalten, og det kan han først faae at vide, naar han har skaffet Burderingsforretningen og alle øvrige Oplysninger, først da er han i Stand til at opsig den gamle Prioritet. Hvorledes dette kan ske i to Maaned, er mig uforstaaeligt, men det er mig nok her at sige, at naar Udvalget faar Ministeren til at give Tilsagn om, at han vil udlane 2 Millioner Kroner enten i denne Termin, eller, hvis de to Millioner ikke naas i December i Aar, at han da vil udlane Resten til 4 pCt. i Juni og December Termin næste Aar, saa er det

mig ligegyldigt, om det er de Penge, som nu ligge til Udlaan, eller andre; jeg ser kun paa den Mønt, der kommer frem.

Schiøth: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke fik nogen virkelig Oplysning af den ærede Finantsminister om, hvorfor det ikke skulde være ham muligt i nærværende Dieblit at formindste Statskassens Kassebeholdning med det Beløb af kongelige Obligationer, der ligger i Statskassen. Den ærede Minister sagde, at det var af Hensyn til kommende vanskelige Tider, saaledes forstod jeg hans Svar, men jeg forstaaer da ikke, hvorledes den høitærede Minister ser sig i Stand til i 2 Aar i Træk at forelægge Finantslovforslag med en Underbalance af 9—10 Mill. Kr. hvert Aar. Naar han kan gjøre det og oven i Kjøbet ved den foreslaaede Konvertering faae en Indtægt af over $\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret, saa forstaaer jeg ikke, naar man ikke har nogen Bagtaale, at man ikke skulde kunne foretage en Kassation af de kongelige Obligationer, der ligger i Statskassen. Nei, jeg tror, at den ærede Minister, hvor meget han end vægrer sig ved at erkjende det, dog maa have Fæstningstanker i Baghaanden. Jeg har en Jøselse af, at den Kassebeholdning, han har, og som jeg kaldte for stor, opretholdes af Hensyn til Sbeer om Fæstningsanlæg, som for Tiden ere oppe i styrende Kredse. Det er min Opfattelse. Saa sagde den høitærede Minister, at han kunde ikke forstaa, hvad dette Spørgsmaal om en Formindskelse af Kassebeholdningen gennem en Kassation af Obligationerne havde med denne Lov at gjøre. Men mig er det virkelig umuligt at indse, at det Spørgsmaal, om Konverteringen skal angaa 155 eller 140 Mill., ikke skulde have med denne Lov at gjøre. Til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) maa jeg først bemærke, at jeg meget beklager, at jeg er uenig med ham, da jeg ellers altid har den Ære at være enig med ham, men dernæst maa jeg spørge ham, om det er Ironi eller alvor, naar han tiltror det Udvalg, der har været nedsat, Evne til at disponere over eller regulere Livsforsikringsanstaltens Udlaan. Jeg veed overhovedet ikke, hvad Udvalgets Behandling af denne Lov har med den Sag at gjøre, og jeg er derfor, indtil jeg hører hans Forklaring, ikke i Stand til at opfatte hans Hensigt med hans Bemærkning i denne Henseende.

Ordføreren (Bjfsen): Overfor det af 2 Medlemmer af Udvalget stillede Undringsforslag forbeholdt jeg mig for at udtale mig, naar det var motiveret af Forslagsstillerne. Der er nu allerede fra flere Sider